

РЕШЕНИЕ

№ 25062

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6496** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 266 и сл. от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. К. Ш. срещу решение № ПИ-178/18.06.2024 г., издадено от и.д. Директор на ТД на НАП С.. Моли атакуваното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът оспорва жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение № ПИ-178/18.06.2024 г. е отхвърлена жалбата на С. Ш. срещу разпореждане изх. № С240022-137-0004475/27.05.2024 г. относно твърдяната незаконосъобразност и нищожност на същото.

С разпореждането от 27.05.2024 г. е отхвърлено искането на Ш. за прекратяване на ИД №[ЕИК]/2016 г., поради изтекла погасителна давност за събирането на вземания по данъчни декларации от 12.05.2014 г. в размер на 1320,97 лева главница и 1428,09 лева лихва. Прието е, че сроковете за плащане по декларациите са 30.04.2014 г.

На 19.12.2016 г. на Ш. е изпратено съобщение за доброволно изпълнение по чл. 221 от ДОПК /л. 17/, в което е посочено, че е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., като са описани и дължимите от жалбоподателката суми и правното им основание. Няма доказателства за връчването му на адресата.

С постановление от 19.12.2016 г. /л. 19/ са наложени обезпечителни мерки във връзка с цитираното ИД – запори в Ц. АД и в Общинска банка АД.

В отговор на изпратените до банковите институции запорни съобщения, от Общинска банка АД до ТД на НАП [населено място] е постъпило писмо /л. 20/, в което е записано, че Ш. има открита сметка в банката и същата е блокирана.

С постановление от 17.05.2024 г. /л. 23/ отново са наложени запори в Ц. АД, Банка ДСК АД и Ю. България АД. Същото е редовно връчено на Ш. на 20.05.2024 г. /л. 24/.

От посочените банки са постъпили отговори /л. 25/.

На 21.05.2024 г. от Ш. е постъпило възражение за дължимите суми /л. 28/.

Представени са разпореждания, с които частично е прекратено изпълнителното дело, поради изтекла давност за част от публичните вземания.

От правна страна съдът намира следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентния орган по чл. чл. 266, ал. 1 от ДОПК с оглед представената заповед от 15.04.2024 г. /л. 34/ и в изискуемата от закона форма.

В случая се касае за публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, съгл. който публични са държавните и общинските вземания за данъци, включително акцизи, както и мита, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета – в настоящия спор това са вноски за фонд ДЗПО, НЗОК и ДОО, за които са подадени данъчни декларации.

Принудителното изпълнение върху процесните вземания законосъобразно е предприето, съгл. чл. 209, ал. 2, т. 2 ДОПК /декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски/, както е в случая. За да бъдат предприети действия за принудително събиране на публичното вземане, първото от които е изпращане на длъжника на съобщение за доброволно изпълнение (чл. 221, ал. 1 ДОПК), преди това компетентният публичен изпълнител дължи да образува изпълнително дело, ако публичното задължение не бъде платено в срок - чл. 220, ал. 1 ДОПК. Образоването на изпълнително дело, както и изпращането на съобщение по чл. 221, ал. 1 ДОПК представляват действия на публичен изпълнител, тъй като систематичното им място е в Раздел IV "Действия", Глава двадесет и пета "Принудително изпълнение". В Тълкувателно решение № 7 от 15.04.2021 г. по т. д. № 8/2019 г., ОСС на ВАС приема, че образоването на изпълнително дело по реда на чл. 220, ал. 1 и съобщението по чл. 221, ал. 1 от ДОПК не прекъсват давността.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Ал. 2 на цитираната разпоредба предвижда, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

В чл. 172 ДОПК са предвидени предпоставките за спиране и прекъсване на давността, като съгл. чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК давността спира с налагането на обезпечителни мерки.

От доказателствата по делото – официален отговор от Общинска банка АД от 2016 г., който не е оспорен от жалбоподателя по реда на чл. 193 ГПК, както и от издадения официален документ – Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 2016 г.,

се установява, че обезпечителни мерки са били редовно наложени през 2016 г., с което давността е спряна /така Определение № 4769 от 23.10.2024 г. на ВКС по гр. д. № 1304/2023 г. и трайната съдебна практика на административните съдилища/, вкл. и към настоящия момент. В чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК законодателят не е обвързал правното действие на постановлението за обезпечение с надлежното му връчване на задълженото лице, като не е поставил и изискване към вида на наложените обезпечителни мерки. Напротив, разпоредбата на чл. 202, ал. 1 от ДОПК изрично предвижда, че запорът се смята за наложен в деня и часа на постъпване на запорното съобщение в банката, в случая – на 19.12.2016 г., видно от отговора на Общинска банка АД /л. 20/.

В тази връзка правилно решаващия орган е приел, че по отношение на процесните публични задължения 5-годишният давностен срок е бил спрян преди изтичането му на основание разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК и не е изтекъл.

Не е изтекла и 10-годишната абсолютна давност по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, тъй като този срок започва да тече на 01.01.2015 г. и изтича на 01.01.2025 г.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, като в тежест на жалбоподателя остават направените по делото разноски. С оглед изхода на спора жалбоподателят следва да заплати на ответника направените разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно направеното искане в размер на 100 лева.

Така мотивиран АССГ, 13ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К. Ш. срещу решение № ПИ-178/18.06.2024 г., издадено от и.д. Директор на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА С. К. Ш., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТД на НАП С. направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: